

ת"פ 8389/04/19 - מדינת ישראל נגד נאאל חדר

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 8389-04-19 מדינת ישראל נ' חדר

בפני
בעניין: כבוד השופט ארנון איתן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
נאאל חדר

הנאשם

גזר דין

רקע:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של קבלת רכב או חלקי רכב גנובים -לפי סעיף 413' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ובנהיגה ברכב ללא רישיון עפ"י סעיף 10 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש, אך הוסכם כי בטרם תישמע פרשת העונש יוגש תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם.

2. עפ"י המתואר בכתב האישום ביום 8.3.16 הוכרז רכב מס' 89-916-60 מסוג הונדה כרכב גנוב. ביום 23.4.17 בשעות אחה"צ נעצר הנאשם לבידוק במחסום משטרה, אז התגלה כי הוא נוהג ברכב הגנוב, וזאת בשעה שאין ברשותו רישיון נהיגה, וכי מעולם לא הוציא רישיון בעבר.

3. תסקיר שרות מבחן:

4. בתסקיר שירות המבחן תואר הנאשם כבן 28, נשוי ואב ל-2 בנות. הנאשם תיאר את משפחת המוצא שלו. הוא מתגורר בסמוך לאמו ומטפל בה עקב מצב בריאותה. הנאשם מצוי בקשר מצומצם עם אביו אשר נישא בשנית. 5 אחיו תוארו על ידו כמנהלים אורח חיים תקין. הנאשם למד במסגרות החינוך עד גיל 14, אז החל לעבוד. הנאשם עובד כיום בסופר, והוא מפרנס יחיד במשפחתו. הנאשם תיאר מצוקה כלכלית ממשית בה מצויה המשפחה כאשר הוא עובד שעות ארוכות בזמן שאשתו מטפלת באמו החולה.

5. הנאשם נטל אחריות חלקית על ביצוע העבירה. בהתייחסו לעבירת הנהיגה ברכב הגנוב מסר, כי רכש את הרכב ללא ידיעה כי המדובר ברכב גנוב, ולא הבין את חומרת המעשה. באשר לנהיגה ללא רישיון מסר כי ניסה מספר רב של פעמים לעבור את מבחן התיאוריה ללא הצלחה, ובשל קשייו להגיע לעבודה החל לנהוג ברכב כשהוא אינו מחזיק ברישיון. לדבריו, מאז החל ההליך נגדו -פעל במרץ להוצאת רישיון נהיגה והוא אכן

צלח בכך -וקיבל רישיון נהיגה. הנאשם תיאר כי הרקע לביצוע העבירה נובע מחוסר בדמויות סמכותיות ומנחות בחייו.

6. הנאשם טען שבמידה ורישיונו יישלל לא יעלה בידו להסיע את אמו לטיפולים רפואיים. הוא הביע חשש רב מהעונשים שיוטלו עליו בהליך ובייחוד משלילת רישיונו.

7. שירות המבחן התרשם מקושי בנטילת אחריות ביחס לעבירת רכישת הרכב הגנוב כאשר הנאשם העדיף לעצום עיניו לעבירה. עם זאת, התרשמות שירות המבחן הייתה מאדם נעדר עבר פלילי, בעל יציבות תעסוקתית בחייו אשר פועל ככל יכולתו לצורך סיוע לאמו ולפרנסת משפחתו. שירות המבחן התרשם מכך שיש בהליך הפלילי כדי להוות גורם מרתיע ומציב גבול לנאשם. חוסר נטילת האחריות המלאה לביצוע המעשים הוסבר ע"י שירות המבחן בשל חששו של הנאשם מההליך הפלילי.

8. בגורמי הסיכוי צוינה התנהלות תקינה ויציבות תעסוקתית של הנאשם וכן נטילת אחריות בפועל, בכך שפעל להסדרת רישיון הנהיגה. מצד שני, ובבחינת גורמי הסיכון צוין, כי נטילת האחריות הינה חלקית. שירות המבחן אינו בא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם בשל כך שהנאשם שלל נזקקות טיפולית. באשר להמלצתו לעונש - תוך התחשבות במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם והיותו מפרנס יחיד הומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף 250 שעות וזאת במטרה למנוע מהנאשם פגיעה באורח חייו הנורמטיבי וחשיפתו לגורמים עברייניים. עוד המליץ שירות המבחן על מאסר מותנה.

תמצית טיעוני הצדדים:

9. במסגרת הטיעון לעונש ציינה המאשימה שבעברו של הנאשם 2 הרשעות תעבורתיות.

10. נטען שבמעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של שלטון החוק ובתחושת הביטחון האישי. עוד צוין, כי הנאשם סיכן את עצמו, את שלום הציבור ואת משתמשי הדרך. המאשימה הפנתה לפסיקה ממנה ניתן ללמוד כי מתחם הענישה בעבירות דומות, הינו החל מ- 6 חודשי מאסר ועד 24 חודשים לצד ענישה נלווית.

11. המאשימה ציינה שמתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם נוטל אחריות חלקית בלבד לביצוע העבירות, שולל נזקקות טיפולית, ואינו מעוניין להשתלב בהליך שיקומי. בנסיבות אלו המלצת שירות המבחן להטלת 250 שעות של"צ אינה ברורה, ואינה משקפת את חומרת המעשים. המאשימה הוסיפה כי על בית המשפט לשקול שיקולים שאינם נובעים משיקולי נאשם, אלא ממדיניות ענישה ראויה, ומשכך עתרה להטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך עבודות השירות, מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

12. ההגנה מנגד ציינה כי הנאשם הודה בביצוע המעשים כבר מתחילת ההליך. הוסף, כי הנאשם הינו מפרנס יחיד למשפחתו ולאמו, נעדר עבר פלילי, ואף הסיר את המחדל שכן בינתיים הוא הוציא רישיון נהיגה, כך שהסיכון לביצוע עבירה דומה אינו קיים עוד. בנוסף, אין לחובתו עבר תעבורתי דומה למעט עבירות תעבורה מסוג ב.מ. צוין התסקיר החיובי ורצונו של הנאשם לקיים אורח חיים נורמטיבי. על כן התבקש בית המשפט לאמץ את המלצות התסקיר ולהטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף 250 שעות, עונש שיאפשר לו רצף תעסוקתי והמשך ניהול אורח חיים תקין.

מתחם העונש ההולם:

עמוד 2

13. במקרה דנן הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע עבירת של קבלת רכב גנוב נוגע בהגנה על זכות הקניין. באשר לנהיגה ללא רישיון הרי שבעבירה זו פגע הנאשם בביטחון משתמשי הדרך, זלזול בחיי אדם ובכבוד רשויות החוק.

14. להלן פסקי דין רלוונטיים לקביעת מתחם הענישה:

במסגרת ע"פ 17006-05-14 ענאן ח'רטביל נ' מדינת ישראל (16.2.15) הדן במקרה הדומה בנסיבותיו לתיק דנן, נקבע מתחם עונש החל ממספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד שמונה עשר חודשי מאסר.

במסגרת ת"פ 44521-09-17 מדינת ישראל נ' אשהב (2.1.20) הורשע נאשם במקרה בודד של שימוש בכלי רכב גנוב ובזיוף סימני רכב, הטלתי על הנאשם מאסר למשך 3 חודשים על דרך עבודות השירות, מע"ת, התחייבות וקנס כספי.

וראו גם: ת"פ 13131-01-13 מדינת ישראל נ' אושרובסקי (27.10.15) בו נגזרו על נאשם בעבירות של קבלת רכב גנוב ונהיגה ללא ביטוח עונש מאסר לתקופה של 6 חודשים שרוצו בדרך של עבודות שירות, מע"ת, פסילה על תנאי וקנס בסך 2,500 ₪.

בת"פ (כ"ס) 22908-01-14 מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר סבא נ' עזבה (15.7.14) הורשע נאשם בעבירות של קבלת רכב גנוב, נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה וללא רישיון רכב. על הנאשם נגזר מאסר של 12 חודשים, הופעל מע"ת, הוטל מאסר על תנאי נוסף, נפסל רישיונו בפועל והוטל על הנאשם קנס בסך 2,000 ₪.

15. ברע"פ 8013/13 אמיר מסעוד נ' מדינת ישראל (18.12.13) אישר בית המשפט העליון עונש של שנת מאסר בפועל ו-4 שנות פסילת רישיון שהוטלו על נאשם שנהג בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה. כב' השופט סולברג ציין כי "העונש שהוטל על המבקש אינו חמור, והריהו כורח הנסיבות, על מנת שהמבקש יפנים סוף סוף דבר ברור ופשוט: אין לנהוג ללא רישיון נהיגה..".

בתת"ע 7261-01-18 מדינת ישראל נ' נתשה גמאל (14.2.19) ציינתי שמתחם הענישה בעבירה של נהיגה ללא רישיון, למי שזו לו עבירה ראשונה, הינו החל ממאסר על תנאי ועד למאסר קצר בפועל ורכיב פסילה החל משלושה חודשים לצד ענישה נלווית.

כלפי מי שבעברו עבירות דומות ואף מאסר מותנה להפעלה, מוטלים עונשי מאסר עד ל-12 חודשי מאסר ופסילות ממושכות בפועל. לכך מתווספים שיקולים נוספים הנוגעים בתדירות ביצוע העבירה, האם המחדל הוסר, ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

16. בהקשר זה יש להדגיש, כי הסיכון הנשקף מנהיגה ללא רישיון, ודאי בנסיבות בהן המדובר בנאשם שמעולם לא הוציא רישיון (במובחן מפקיעת רישיון), מתמש הסיכון לשלום הציבור ומשתמשי הדרך בעת האירוע עצמו, ועל כן יש לטעמי לכלול רכיב של פסילה בפועל (החל מפסילת המינימום) במסגרת העונש-אף אם המחדל הוסר.

17. בשים לב לאמור, ראיתי לקבוע את מתחם העונש ההולם החל ממאסר למשך מספר חודשים שיכול וירוצה על דרך עבודות שירות ועד מאסר בפועל למשך כ-10 חודשים, פסילה בפועל החל משלושה חודשים ועד

פסילות ממושכות, לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם:

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק העונשין).
19. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט, אם כי בשרות המבחן נטילת האחריות הינה חלקית בלבד, שכן להתרשמותם ובכל הנוגע לעבירה של קבלת רכב גנוב, נטה הנאשם לטשטש את הגבול בהתאם לצרכיו, וכן ממידת אחריותו.
20. מאז האירוע חלפו כמעט 4 שנים ולא נפתחו כנגדו תיקים נוספים.
21. לנאשם רישום תעבורתי הכולל שתי עבירות מסוג ב.מ, והוא אינו כולל ביצוע עבירות דומות.
22. הבאתי בחשבון את התרשמותי החיובית של שרות המבחן, לכך שהנאשם הינו אדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, אשר מגלה יציבות תעסוקתית ומבטא רצון לקיום אורח חיים תקין, ופרנסת משפחתו. הנאשם תיאר מצוקה כלכלית קיומית ממשית. משפחתו מתקיימת אך בקושי ממשכורתו כאשר הוא מצוי רוב שעות היום בעבודה בעוד אשתו מטפלת בבנותיהם ובאמו החולה. (ראו עמ' 2 לתסקיר). אין ספק כי בנסיבות אלו הטלת עונש משמעותי על הנאשם תוביל לפגיעה משמעותית בו ובמשפחתו.
23. הנאשם הסיר את המחדל, והוא כעת מחזיק ברישיון נהיגה תקף ועל כן הצפי לכך שישוב ויבצע עבירת נהיגה ללא רישיון בעתיד פחת. (עמ' 2 לתסקיר).
24. במקרה דנן לא קיימים נימוקים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולא, ובהתאם ראיתי לדחות את המלצת שרות המבחן להטלת צו של"צ -בהיותו עונש המצוי מחוץ למתחם העונש ההולם, וככזה אינו מאזן כראוי בין שיקולי הענישה השונים.
25. באיזון הכולל ראיתי לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה ולהטיל עליו את העונשים הבאים:
- א. מאסר למשך 75 יום שירוצו על דרך עבודות השירות. תחילת עבודות בהתאם לחוות דעת הממונה ביום 27.4.2021.
- ב. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי לתקופה של שלוש שנים שלא יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע.
- ג. פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה למשך 3 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיונו לא יאוחר מיום 6.6.2021 במזכירות בית המשפט.

תשומת לב הנאשם כי העונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הינו מאסר.

ד. פסילה למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור על עבירות לפי סעיפים 67 או 10(א) לפקודת התעבורה- שענינם נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רישיון.

26. **המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשרות המבחן וכן לממונה על עבודות השירות.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' אדר תשפ"א, 04 מרץ 2021, בנוכחות המאשימה הנאשם ובא כוחו.